

ИЗТЕГЛЕН КАЖУС № 1

за изпит АС проведен на 25.11.2011,

К - Х, К - А, ИЗТЕГЛЕН КАЖУС
З У С

ПК "Зора" през 1987г. сключила договор за наем на павилион в покрайнините на гр.Х, като заплащала наем на общината в размер на 30 лв.месеечно. В края на 1998г. се сменило ръководството на кооперацията и тя престанала да плаща наем, но продължила го използва. През 1999г. кооперацията се снабдила с констативен нот. акт № 30/1999г. за павилиона и прилежащ терен.

През 2003г. община Х с акт за общинска собственост актувала терена върху който се намирал павилиона, представляващ УПИ-за озеленяване, като частна общинска собственост. На 29.12.2004г. завела пред окръжен съд Х частичен иск за сумата 1000 лв. от общо претендираните 19 415 лв. като обезщетение, че е лишена да ползва имота в частта заемана от павилиона за периода от 01.01.1999г. до 31.11.2004г., ведно със законната лихва от датата на исковата молба. С решение по гр.д.№ 700/2004г. по описа на окръжен съд Х иска е уважен. Поради липса на жалба решението е влязло в сила.

осмислята На 20.05.2005г. кооперацията предявила нов иск против кооперацията за сумата 18 415 лв. предявена като частична от общо претендираната сума 19 415 лв. като обезщетение за лишаването и от правото да ползва имота до размера на неговата площ за периода от 01.01.1999г. до 31.11.2004г., мораторна лихва за забава от 20.05.2002г. до 20.05.2005г. в размер на 1670 лв. и законна лихва от датата на подаване на исковата молба.

Представила акт за общинска собственост от 2003г. и се позовала се на силата на присъдено нещо на решението по гр.д.№ 700/2004г.

Кооперацията не спорила, че е ползвала павилиона. Възрадила, че не дължи обезщетение, защото общината не е собственик на терена, освен това, досега не се е противопоставяла на ползването и не е претендирала обезщетение до завеждане на гр.д.№ 700/2004г. Кооперацията е собственик на частта върху която е построен павилиона с нейни средства до 13.07.1991г. и представила констативния нотариален акт № 30/1999г. Позовала се и на посоченият в нотариалния акт документ-протокол образен № 16/1987г., но не го представила по делото.

За акта за общинска собственост и констативният нотариален акт не са открити производства по оспорването им по чл. 154 ГПК/отм/.

Изслушана била съдебно технико икономическа експертиза, неоспорена от страните, която дала заключение, че павилиона е с метална конструкция и представлява временна полумасивна едноетажна сграда поставена на циментов постамент, за която няма документи относно изграждането. Няма процедура за изменение на действащия план с цел временния строеж да получи траен статут. По предходният план на града от 1958г. терена бил извън регулацията на града, а по сега действащия план от 1987г. попада в имот, отреден за озеленяване. По базисни наемни цени за празни места, определени с решения на Общинския съвет експертите определили размера на обезщетението в размер на 21 500 лв.

По делото е постановено решение на 01.09.2008г. обжалвано пред съответния апелативен съд.

ВЪПРОСИ:

1. Каква е правната квалификация на спора?
2. Доказва ли общината правото си на собственост?
3. Кооперацията легитимира ли се като собственик на претендираната част от терена?
4. На кой съд е било подсъдно гр.д.№ 700/2004г. и може ли общината да се позове на СПН на решението по него? Докъде се простират пределите на СПН по това решение? Формира ли се СПН относно въпроса за собствеността върху терена. Трябва ли съдът да формира собствени изводи във връзка със собствеността или може да се позове на изводите по предходното дело.
5. Основателен ли е иска при положение, че общината не се е противопоставяла на ползването на павилиона от страна на кооперацията и не е искала обезщетение.
6. Дължи ли ответникът обезщетение, в какъв размер и изпаднал ли е в забава.
7. По кой процесуален ред ще се разгледа въззивната жалба?

Казус № 2

Подс. Ангел Игнатов е роден на 16.12.1961 г. в гр. София. Осъждан е четири пъти както следва : за престъпление по чл. 316 ал. 1 от НК по нохд № 12591/04 г. на СРС , за престъпление по чл. 343 Б ал. 1 от НК по нохд № 1284/07 г. на СРС, по нохд № 8181 /07 г. отново за престъпление по чл. 343 Б от НК и по нохд № 4486/08 г. на СРС за престъпление по чл. 269 ал. 1 от НК.

На 1.03.2009 год. В гр. София около 18.40 ч. подсъдимият Игнатов управлявал д.а. марка "Фиат Иноченти" модел „Елой“ с рег.№ СА 1007 КК по бул. "Сливница" с посока център към кръстовището с ул. "Българска моравя", регулирано със светофар. По същото време пострадалият Илиян Василев-62 годишен предприел пресичане на бул. "Сливница" към перпендикулярната и улица „Българска моравя" като преминавал на указаното за целта място -пешеходна пътека и на разрешителен светлинен зелен сигнал. Приближавайки лентата за движение на автобус св. Василев забелязал, че от дясната му страна по бул. „Сливница" към кръстовището с ул. „Българска моравя", въпреки червения сигнал на светофарната уредба за него с висока скорост се движи автомобил марка "Фиат Иноченти" модел „Елой". Пострадалият отскочил назад за да се предпази от автомобила като извикал на шофьора му :„Къде караш, внимавай!". Подсъдимият Игнатов чул думите на св. Василев, продължил движението си и спрял няколко метра по надолу. Св. Василев продължил пресичането си по пешеходната пътека до бул."Сливница" като предприел прививкане на зелен сигнал за него по ул."Българска моравя" в посока ул."Опълченска". В това време автомобила, управляван от подсъдимия, който бил спрял в зоната на кръстовището, потеглил на заден ход с висока скорост и ударил св. Василев в гялото, след което водачът му - подсъдимият Игнатов напуснал произшествието. След подаден сигнал от очевидците на деянието в ОДЦ на СДВР автомобилът му бил обявен за издирване.

След ПТП пострадалият Василев по спешност бил приет в МБАЛСМ "Н.И.Пирогов", където му била оказана медицинска помощ – извършена му била хирургическа операция. В резултат на удара с лекия автомобил на пострадалия Василев било причинено счупване в областта на четвърти поясен прешлен и разместване на диска между четвърти и пети поясни прешлени, което му причинило трайно затрудняване на движението на снагата за срок по - дълъг от 30 дни, което по своите медико биологични характеристики покрива критерия за средна телесна повреда.

Внесеният обвинителен акт инкриминира нарушения на правилата за движение по пътищата Чл. 5.ал.1.т.1 от ЗДВП "Всеки участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението,не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди."чл. 5.ал.2.т.1от ЗДВП: „Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението,каквито са пешеходните." чл.120, ал. 1, т.1 от ЗДВП:"Когато преминаването на пешеходните през пешеходна пътека се регулира с пътен светофар,водачът на пътно превозно средство е длъжен при подаването на сигнала да не забравява преминването - да спре пред пешеходната пътека.

пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението".

1. Каква следва да бъде правната квалификация на описаното деяние и правилно ли са били инкриминирани допуснатите нарушения за движение по пътята.

2. При каква форма на вината е осъществено инкриминираното деяние., Изложете съображенията си за това. Основателни ли са възраженията на защитата, че деянието би следвало да се квалифицира като престъпление по чл. 129 от НК, а на частния обвинител –на такова по чл. 115 вр. чл. 18 от НК, ако не са основателни защо ?

3. Възможна ли е преквалификация на деянието от съда в по- тежко наказуемо престъпление, без да е било повдигано такова обвинение на досъдебното производство, респективно в по- леко наказуемо ?

4. Ако пред първоинстанционният съд подеждимият е направил искане за провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на глава 27 от НПК, признавайки изцяло фактите описани в обвинителния акт и съдът му е отказал това без мотиви и е присъдата си е наложил наказание при условията на чл. 54 от НК, каква следва да бъде позицията на въззивния съд и кои от своите правомощия следва да упражни ?

КОНТРОЛЕН КАЗУС № 3

КАЗУС I

На 22.10.2008 г. „Гама“ ООД, с предмет на дейност производство на алуминиева дограма, сключило договор с Кооперация „Доверие“, с предмет на дейност консервиране на плодове и зеленчуци от собствено производство. С оглед разширяване на производството (изграждане на нов цех) Кооперацията се нуждаела от нови помещения с оглед на което закупила от „Гама“ ООД сграда, придобита от последното по наследство. Според договора продавачът предоставил заем на купувача в размер на дължимата цена за срок от една година, като падежът за плащането ѝ бил 22.10.2009 г. В договора страните уговорили неустойка за забава при неплащане на цената в размер на 0,5 % на ден. През времето до падежа Кооперацията направила основен ремонт на сградата, изразяващ се в подмяна на покривна конструкция и на дограмата, като разходите за това били на обща стойност 200 000 лева, след което я обурудвала с машини за нейната дейност.

На 22.10.09г. купувачът наредил на своята банка да прехвърли 2 млн. лв. от банковата му сметка по сметката на дружеството, без да знае, че на 18.10.09 г. банката била обявена в несъстоятелност и назначеният синдик отказал да изпълни нареждането на купувача. Кооперацията успяла да събере само 100 хил. лв., с които да плати на „Гама“ ООД част от дължимата цена, като председателят на кооперацията уведомил продавача за несъстоятелността на банката и за своята невъзможност да плати остатъка от цената на падежа в следващите 5 месеца.

Поради липса на пари, купувачът не платил остатъка от цената в продължение на 6 месеца след падежа и на 23.04.2010г. дружеството предявило няколко иска, с който поискало от съда да осъди купувача да му плати:

- 1) 100 хил. лв., представляващи 50% от лихвата за една година по предоставения на купувача заем върху цената от 2 млн.лв. (претенцията била изчислена на основа на годишна лихва от 10%, по която банките отпускали кредити на търговци през 2008-2010г.), заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 22.10.09г. Според търговското дружество, останалите 50% от лихвата били погасени с платените от купувача 100 хил.лв. на падежа;
- 2) 2 млн.лв. главница за дължимата цена;
- 3) 1,80 млн.лв. неустойка за забава върху главницата за периода 22.10.09 – 22.04.10 г. (присмаме, че забавата е 180 дни x 0,5% на ден = 90 % неустойка върху 2 млн.);
- 4) Законна лихва върху неустойката от 1,8 млн. лв., считано от 22.10.09 г.

В съда купувачът направил следните възражения:

По иск №1): Лихва за заема не се дължи, защото не е уговорена. Поради това не възниква и акцесорно задължение за плащане на лихви върху нея.

По иск №2): Купувачът не отговаря за неплащането на цената по договора на падежа, защото то се дължи на невиновната му невъзможност да плати. Той не отговаря и защото поради несъстоятелността на неговата банка е налице непреодолима сила за плащане. Поради непреодолимата сила, изпълнението на задължението за плащане на цената е спряно, неговият падеж не е настъпил и купувачът не дължи плащане на падежа. При уважаване на иска, се прави евентуално искане съдът до го уважи само за сумата от 1.9 млн. лв., защото купувачът е платил на падежа 100 хил. лв. от дължимата цена.

По иск №3): Поради непреодолимата сила, и тъй като не дължи плащане на цената на падежа, купувачът не дължи плащане и на акцесорното задължение за неустойка за забава. Неустойка не се дължи и защото - поради прекомерния размер на претендираната неустойка в сравнение с размера на главницата и с претърпените от търговското дружество вреди, уговорката за неустойка е неморална и нищожна поради накърняване на добрите нрави (чл. 26, ал. 2 и 4 ЗЗД вр. с чл. 288 ТЗ). При уважаване на иска за плащане на неустойка, се прави евентуално искане съдът да намали неустойката (още повече, че тя е прекомерна в сравнение с претърпените от търговското дружество вреди от неизпълнението, които са в размер на законната лихва за забава);

По иск №4: Поради недължимостта на неустойката, не се дължат и законни лихви върху нея.

ВЪПРОСИ:

1. Какво е правното естество на сключения между „Гама“ ООД и кооперацията договор и къде се намира неговия правен режим .
2. На какво основание дружеството може да наследи процесния имот?
3. Основателни ли са исковете за плащане на лихви от 100 хил. лв. заедно със законната лихва върху тях?

4. Основателен ли е искът за плащане на цената от 2 млн лв.?
5. Основателен ли е искът за плащане на неустойка заедно с лихви върху нея? Може ли искът за плащане на неустойка да се кумулира с иск за плащане на законни лихви за забава върху неплатената цена, ако приемем, че търговското дружество е предявило иск за плащане на законни лихви.
6. Може ли кооперацията да се позове на стопанска непоносимост за изпълнение на задължението си и да поиска от съда да измени или прекрати договора?
7. Ако приемем, че съдът уважи иска за плащане на неустойка, може ли да намали нейния размер.
8. Може ли срещу кооперацията да се открие производство по несъстоятелност. Следва ли да се уважи молбата за откриване на производство по несъстоятелност, предявена от дружеството-кредитор, ако то преди това е развалило договора поради неизпълнение?
9. Квалифицирайте исковете правно?
10. Квалифицирайте възраженията на ответника правно?
11. Какво е съотношението на обективно съединените искове?